

Sygn. akt V KO 29/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Michał Laskowski

w sprawie z zażalenia W. S. na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w J. z dnia 13 lutego 2013 r., o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie 3 Ds. .../13 po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 maja 2013 r., wniosku Sądu Rejonowego w J. w sprawie Kp .../13 w przedmiocie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w J. wystąpił z wnioskiem o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. sprawy wszczętej w wyniku złożenia zażalenia na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w J. z dnia 13 lutego 2013 r., o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie 3 Ds. ..13. Odmowa wszczęcia śledztwa w tej sprawie dotyczyła także czynu kwalifikowanego z art. 231 § 1 k.k., którego miała się dopuścić w czasie orzekania sędzia Sądu Okręgowego w J. – B. Ż., a podstawą umorzenia był brak znamion czynu zabronionego. W ocenie właściwego sądu, to, że czyn zarzucony dotyczył sędziego Sądu Okręgowego w J., przewodniczącego Wydziału Karnego odwoławczego, jak i to, że sędziowie obu tych sądów wykonują swoje obowiązki w tym samym budynku sądu, wskazuje, iż u postronnych

obserwatorów takiego postępowania może powstać przeświadczenie o niemożności obiektywnego rozpoznania sprawy, co uzasadnia przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie może zostać uwzględniony. Przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, przez co odstąpienie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawieniu sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości (por. postanowienie SN z dnia 4 lipca 2006 r., V KO 55/06, OSNKW 2006, z. 9, poz. 85). Wprawdzie przepis ten może być wykorzystany przez Sąd Najwyższy do odsunięcia możliwych, nawet nieuprawnionych, zastrzeżeń co do obiektywnego, bezstronnego rozpoznania sprawy, ale ocena celowości przekazania sprawy powinna uwzględniać realia i specyfikę każdej sprawy, a więc przede wszystkim istnienie związku (podmiotowego oraz przedmiotowego, tj. odnoszonego do czynów co do których postępowanie ma się toczyć) pomiędzy prowadzonym postępowaniem karnym a właściwym sądem oraz, co ma kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie, zakres orzekania tego sądu w konkretnej sprawie.

W sprawie objętej przedmiotowym wnioskiem odmówiono wszczęcia postępowania przygotowawczego w odniesieniu do podjętego w dniu 2 listopada 2012 r. przez SSO B. Ż. zachowania polegającego na wydaniu zarządzenia o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie Kp .../12 Sądu Rejonowego w J. Powodem takiej procesowej decyzji prokuratora było uznanie, że zarządzenie to zostało wydane w ramach kompetencji sędziego oraz na podstawie przepisów prawa, zaś sprostowanie daty tego zarządzenia także znalazło oparcie na podstawie właściwych przepisów prawa. Z tego więc powodu prokurator nie stwierdził wyczerpania znamion czynu zabronionego. O ile nie sposób negować, że od strony formalnej istnieje dosyć bliski związek podmiotowy pomiędzy właściwym sądem, a osobą co do której skierowano zawiadomienie o popełnienie przez nią przestępstwa (sędzia „przełożony instancyjnie” i przewodniczący wydziału odwoławczego), o tyle podstawa procesowa wydanego postanowienia i wynikająca z niej przedmiotowa sfera kontroli w postępowaniu odwoławczym nie dotyczy

bezpośrednio konkretnego sędziego, ale w istocie oceny prawnej, czy sędzia wydający określone rozstrzygnięcia procesowe w oparciu o określone przepisy prawa może dopuścić się przestępstwa. W takiej sytuacji brak jest podstaw aby twierdzić, że w toku tak zakreślonego postępowania odwoławczego, mogą w opinii społecznej – ujmowanej jednak wzorcem postronnego, ale świadomego obserwatora – zaistnieć uzasadnione wątpliwości co do bezstronnego rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym w J.

Z tych wszystkich powodów należało orzec jak w postanowieniu.